

S. Pedersen: Jeg behøver vistnok ikke at bruge mange Ord for at forklare det af mig stillede Underændringsforslag, da det tilstrækkeligt, om end i Korthed, taler for sig selv. Det vil erindres, at jeg ved Sagens 2den Behandling tillod mig at være af den Anskuelse, at det vilde være hensigtsmæssigt at beholde § 11, og jeg er hverken dengang eller senere bleven overbevist om, at de Grunde, som bleve fremførte derimod, vare holdbare. Det Moment, man væsentligst har lagt Vægt paa, er Hensynet til den oeconomicke Side af Sagen. Medens jeg nu i Overensstemmelse med den høitærede Minister ikke kan erkende, at Veicommunerne kunne have Krav paa fritagelse for eller Undtagelse fra den almindelige Regel angaaende Hegnsplichten, saa er det dog paa den anden Side vist, at Veicommunen ikke i samme Grad er interesseret i Hegnet som enhver anden Lodsseier, og jeg har saavel i Betragtning deraf som ogsaa i Betragtning af de oeconomicke Byrder, der vilde blive paaførte Communen, tilladt mig at stille Forslag om en Modification i Veicommunens Hegnsplicht, hvorefter den skulde være fri for Deeltagelse i den fremtidige Vedligeholdelse. Foruden hvad jeg allerede har yttret, har jeg endvidere haft for Øie, at man, idet man paa lægger den tilstødende Lodsseier ikke alene at lægge Jord til til Opførelsen af Hegnet og deeltage halvt i Anlægget, men tillige ogsaa fremtidigt at vedligeholde det, vilde have en Sikkring imod, at en Lodsseier skulde enten af Chicane eller af utidig Sver meget let kunne paaføre Communen uforholdsmæssige Udgifter, uden at de medførte en virkelig Nytte for ham selv, som stod i rimeligt Forhold til de Byrder, der vilde paaføres Veicommunen. Jeg troer saaledes, at Vedtagelsen af mit Underændringsforslag i Praxis vil føre til, at de Tilfælde, hvor en saadan Hegnsplicht vilde blive krævet af Veicommunen, vilde betydeligt blive indskrænkede, og at der saaledes ikke kan være nogen væsentlig Betænkelighed ved at vedtage § 11 med den af mig foreslaaede Tilføining. Jeg tillader mig fremdeles at troe, at man ikke af Hensyn til de Udgifter,

der for Communen maatte være forbundne med at opfylde denne Pligt, skulde fritage den for en Pligt, som man forøvrigt forlanger af den enkelte Mand, thi det kan jo godt tænkes, at mangen en Mand i Virkeligheden kan være bleven uheldigt stillet derved, at en Landevei gaaer igjennem hans tvært indhegnede Lod. I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det af mig stillede Underændringsforslag til Thingets Velvillie.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede sidste Taler, bemærke, at jeg hellere modtager § 11 med denne Tilføining, end jeg ganske undværer Paragraphen; men helst ønsker jeg den med saa faa Undtagelser som muligt, og dette er jo aabenbart et Plus i Undtagelserne af ikke saa liden Betydning. Forøvrigt kunde der jo til Forsvar for det ærede Medlems Paastand end yderligere siges, hvad jeg ikke bemærkede, at han fremhævede, at, da det er vedkommende Veis Nabo, som afgiver Jorden, saa vil det forsaavidt være stemmende med de almindelige Regler, at ogsaa Hegnet vedblivende kommer til at tilhøre ham. Jeg troer ikke, det vil have nogen sær Besværighed at anvende § 11 endog med denne Tilføining, men da jeg allerede er vegen et betydeligt Skridt tilbage fra det, som jeg oprindeligt havde anbefalet som denne Paragraphs Indhold, saa vil det ikke kunne ventes af mig, at jeg skulde anbefale denne endnu yderligere Tilbagevigelse; hvis det imidlertid saa skal være, saa kan jeg ogsaa bruge § 11 med denne Tilføining.

Ordføreren: Ja, § 11 kan, selv med den Tilføining, der er foreslaaet af den ærede Landsathingsmand for 7de Kred (S. Pedersen), ikke tilfredsstille Udvalget, idet Ændringsforslaget kun for en Deel vil formindste de oeconomicke Betænkeligheder, som vi nære ved Bestemmelsen; og da det derhos heller ikke bidrager til at bøde paa det ulige Forhold, der, som jeg nys fremhævede, vilde blive en Følge af Indenrigsministerens Ændringsforslag, desom det vedtages, saa skal jeg tilraade dem,